

Ročník 1989

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 22

Vydána dne 31. července 1989

Cena Kčs 2.—

OBSAH:

81. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o povinném projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů a konkretizaci závazných výstupů státního plánu u dodávek produkce
82. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o kolektivních smlouvách
83. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Národního výboru hlavního města Prahy ve volebním obvodu č. 171
84. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu o celních úlevách při dovozu některých druhů neobchodního zboží
85. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mongolské lidové republiky o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a o udělení vědeckých hodností, vydávaných v Československé socialistické republice a v Mongolské lidové republice
86. Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky o povolování ověřování, výroby, dovozu a uvádění do oběhu, používání a kontrole veterinárních léčiv a přípravků
87. Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky, kterou se upravují organizace a způsob specializační přípravy veterinárních lékařů a jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků

Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

81

N A Ř Í Z E N Í V L Á D Y

Československé socialistické republiky

ze dne 13. července 1989

o povinném projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů a konkretizaci závazných výstupů státního plánu u dodávek produkce

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje k provedení zákona č. 67/1989 Sb., o národohospodářském plánování, a hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů:

§ 1

Předmět úpravy

Toto nařízení vymezuje okruhy povinného projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů a

upravuje postupy při tomto projednávání a při řešení vzniklých rozporů. Stanoví též pravidla konkretizace závazných výstupů státního plánu u dodávek surovin, materiálů, výrobků, paliv, energie, výkonů a prací (dále jen „produkce“).

Projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů

§ 2

(1) Socialistické organizace (dále jen „organizace“) jsou povinny na základě závazných výstupů směrnic vlády Československé socialistické republiky a směrnic vlád republik pro vypracování pětiletých státních plánů, plánů socialistických organizací a oblastních plánů¹⁾ (dále jen „směrnice“) projednávat dodavatelsko-odběratelské vztahy u produkce, která je předmětem připravovaných jmenovitých úkolů včetně závazných státních zakázek a limitů odběru, a to ve fázi přípravy pětiletého státního plánu. Dále jsou povinny projednat dodavatelsko-odběratelské vztahy při přípravě nezbytných změn státního plánu a jeho závazných výstupů v rámci usměrňování vývoje ekonomiky.²⁾ Návrh na projednání předkládá odběratel.

(2) Kromě případů uvedených v odstavci 1 je dodavatel povinen na základě včas předloženého návrhu odběratele projednat dodavatelsko-odběratelské vztahy u dodávek surovin, materiálů, kompletačních výrobků, výkonů a prací, nutných ke splnění připravovaných jmenovitých úkolů včetně závazných státních zakázek a limitů odběru, popřípadě k provedení jejich nezbytných změn v rámci usměrňování vývoje ekonomiky.

(3) Účelem povinného projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů je ověřit, zda připravované jmenovité úkoly včetně závazných státních zakázek a limity odběru obsažené ve směrnici, popřípadě uvažované změny jmenovitých úkolů včetně závazných státních zakázek a limitů odběru v rámci usměrňování vývoje ekonomiky, jsou z hlediska požadavků odběratelů a zdrojů dodavatelů reálné, a zda a do jaké míry jejich uložení naruší hospodářské výsledky organizací hospodářících podle zásad úplného chozrasčotu.

(4) Orgány hospodářského řízení jsou povinny v termínu stanoveném vládou Československé socialistické republiky seznámit organizace shodně po dodavatelské a odběratelské linii s připravovanými závaznými výstupy směrnic tak, aby byl vytvořen potřebný podklad pro projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů. Obdobně působí ve vztahu k jednotným zemědělským družstvům a společným podnikům³⁾ ústřední orgány republik pro zemědělství a výživu a příslušné svazy družstev ve vztahu k ostatním družstvům, jde-li o li-

mitý odběru. Ve vztahu k družstvům, která nejsou členy svazů družstev, plní tuto funkci ústřední plánovací orgány republik.

(5) Termín pro ukončení povinného projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů stanoví vláda Československé socialistické republiky. Návrh na projednání těchto vztahů se předkládá nejpozději 40 dnů před termínem stanoveným pro jeho ukončení.

(6) Povinné projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů se ukončuje způsobem stanoveným zákonem.⁴⁾

§ 3

(1) Rozpory vzniklé při projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů podle § 2 odst. 1 jsou organizace povinny předložit nejpozději do 15 dnů po termínu stanoveném pro ukončení povinného projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů orgánům uvedeným v § 4 odst. 1.

(2) Rozpory vzniklé při projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů podle § 2 odst. 2 předkládá odběratel, požaduje-li jejich řešení, svému orgánu hospodářského řízení a orgánu hospodářského řízení dodavatele v termínech uvedených v odstavci 1. Je-li odběratelem jednotné zemědělské družstvo nebo společný podnik, předkládá rozpory ústřednímu orgánu pro zemědělství a výživu příslušné republiky a orgánu hospodářského řízení dodavatele. Ostatní družstva je předkládají, v případě limitů odběru, orgánům uvedeným v § 2 odst. 4 a orgánům hospodářského řízení dodavatelů.

(3) Organizace předkládají rozpory ve formě protokolů o projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů. Protokol musí být podepsán pracovníkem oprávněným podle vnitřního organizačního předpisu organizace a musí obsahovat zejména předmět dodávky a její vztah k závaznému výstupu státního plánu, čas plnění, rozsah dodávek navrhovaný dodavatelem, rozsah dodávek požadovaný odběratelem, rozsah dodávek, který je předmětem rozporu, celkové kapacitní možnosti dodavatele, celkový rozsah již smluvně zajištěných dodávek se všemi odběrateli a návrh na řešení rozporu.

§ 4

(1) Rozpory vzniklé mezi organizacemi při povinném projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů řeší orgán hospodářského řízení, který vůči organizacím vykonává funkci zakladatele nebo zřizovatele. Obdobně působí ústřední orgány pro zemědělství a výživu republik ve vztahu k jednotným zemědělským družstvům a společným podni-

¹⁾ § 8 odst. 3 zákona č. 67/1989 Sb., o národohospodářském plánování.

²⁾ § 26 odst. 2 zákona č. 67/1989 Sb.

³⁾ Zákon č. 90/1988 Sb., o zemědělském družstevnictví.

⁴⁾ § 114a odst. 2 hospodářského zákoníku.

kům a orgány uvedené v § 2 odst. 4 ve vztahu k ostatním družstvům, pokud jde o limity odběru. Rozpory mezi organizacemi v působnosti různých orgánů řeší tyto orgány v součinnosti.

(2) Při řešení rozporu orgány uvedené v odstavci 1 prověří správnost údajů uvedených v protokolu a posoudí odůvodněnost stanovisek organizací z hlediska účelu projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů (§ 2 odst. 3). Zjistí-li neopodstatněnost rozporu, informují o tom organizaci bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 40 dnů od předložení rozporu. V odůvodněných případech projednají s příslušnými průřezovými ústředními orgány⁵⁾ potřebná ekonomická opatření k odstranění rozporu.

(3) Průřezové ústřední orgány jsou povinny zúčastnit se v rozsahu své působnosti řešení rozporů v případech, kdy orgány uvedené v odstavci 1 jejich účast vyžadují.

(4) Dojde-li orgán, popřípadě orgány uvedené v odstavci 1 k závěru, že vyřešení rozporu nezbytně vyžaduje opatření ve státním plánu, předloží v termínech stanovených vládou Československé socialistické republiky a vládami republik odůvodněný návrh:

- a) v případech rozporů mezi organizacemi v působnosti federálních orgánů hospodářského řízení Státní plánovací komisi;
- b) v případech rozporů mezi organizacemi v působnosti orgánů hospodářského řízení republiky příslušnému ústřednímu plánovacímu orgánu republiky;
- c) v ostatních případech současně Státní plánovací komisi a příslušným ústředním plánovacím orgánům republik.

(5) Státní plánovací komise, popřípadě ústřední plánovací orgány republik projednají návrhy na řešení rozporů s předkladateli a v odůvodněných případech navrhnou jejich řešení ve státním plánu.

Konkretizace závazných výstupů státního plánu u dodávek produkce

§ 5

(1) Jmenovitým úkolem a limitem odběru u dodávek produkce se rozumí též shodné dovedení závazných výstupů státního plánu po dodavatelské a odběratelské linii příslušným orgánem hospodářského řízení zmocněným k tomu vládou Československé socialistické republiky nebo vládami republik⁶⁾ na organizace s náležitostmi plánovacího aktu.⁷⁾ Při konkretizaci nesmějí být vytvářeny rezervy.

(2) Konkretizaci závazných výstupů státního plánu u dodávek produkce na základě zmocnění vlády Československé socialistické republiky nebo

vlád republik zabezpečují orgány hospodářského řízení dodavatelů a odběratelů v součinnosti. Přitom platí, nestanoví-li vláda ve zmocnění jinak, tento postup a lhůty

- a) orgány hospodářského řízení dodavatelů konkretizují závazné výstupy do 30 dnů od schválení státního plánu na dodavatelské organizace v členění podle orgánů hospodářského řízení odběratelů a současně o tom informují orgány hospodářského řízení odběratelů;
- b) orgány hospodářského řízení odběratelů konkretizují do 30 dnů od obdržení informace [písm. a)] závazné výstupy na organizace ve své působnosti, a to v členění podle organizací dodavatelů. Současně o tom informují dodavatelské organizace.

(3) Obdobně jako v odstavcích 1 a 2 konkretizují závazné výstupy ve vztahu k jednotným zemědělským družstvům a společným podnikům ústřední orgány pro zemědělství a výživu republik a svazy družstev ve vztahu k ostatním družstvům, členům svazu, jde-li o limity odběru.

§ 6

(1) Konkretizaci rezerv dodávek produkce, stanovených jako závazné výstupy státního plánu, jsou orgány hospodářského řízení dodavatelů povinny provést ve lhůtách stanovených v § 5 a o provedené konkretizaci informovat Státní plánovací komisi, popřípadě ústřední plánovací orgány republik.

(2) Státní plánovací komise, popřípadě ústřední plánovací orgány republik musí při konkretizaci rezerv určit odběratele nejpozději do 40 dnů před uplynutím objednávací lhůty pro danou produkci. Pokud v těchto lhůtách neurčí odběratele nebo neinformují písemně dodavatele o snížení potřeb, může si dodavatel zvolit odběratele produkce samostatně.

§ 7

(1) Odběratel, jehož potřeby jsou zajišťovány jmenovitým úkolem nebo limitem odběru u dodávek produkce, je povinen neprodleně písemně informovat svůj orgán hospodářského řízení a určeného dodavatele o snížení potřeb. Nejpozději je však povinen tak učinit:

- a) pro první rok pětiletky do 30 dnů od stanovení těchto závazných výstupů státního plánu;
- b) pro další roky pětiletky vždy do 31. ledna příslušného roku;
- c) do 30 dnů po úpravě těchto závazných výstupů státního plánu v rámci usměrňování vývoje ekonomiky.

(2) Jednotná zemědělská družstva a společně

⁵⁾ § 22 zákona č. 67/1989 Sb.

⁶⁾ § 18 zákona č. 67/1989 Sb.

⁷⁾ § 115 odst. 1 hospodářského zákoníku.

podniky informují o snížení potřeb podle odstavce 1 ústřední orgán pro zemědělství a výživu příslušné republiky; ostatní družstva příslušný svaz družstev, jehož jsou členy, jde-li o limit odběru.

(3) Orgán uvedený v odstavci 1 nebo 2 je povinen do 30 dnů od písemného oznámení určit pro uvolnění zdroje jiného odběratele nebo je na základě dohody převést jinému orgánu, který určí v téže lhůtě náhradního odběratele.

(4) Pokud nedojde k opatření podle odstavce 3, jmenovitý úkol nebo limit odběru se snižuje v rozsahu oznámené změny potřeb podle odstavce 1. Obdobně se snižuje jmenovitý úkol nebo limit odběru v případě, že odběratel nepředložil včas návrh smlouvy o dodávce (objednávku). Rozsah snížení je dodavatel povinen neprodleně sdělit svému orgánu hospodářského řízení, v případě, že jde o jednotné zemědělské družstvo, nebo společný podnik, ústřednímu orgánu pro zemědělství a výživu příslušné republiky a jde-li o ostatní družstva, příslušnému svazu družstev, jehož jsou členy, pokud se jedná o limity odběru.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 8

(1) V případech, kdy se na zajištění závazných výstupů státního plánu u dodávek produkce podílí výroba nebo další zdroje organizací v působnosti různých orgánů hospodářského řízení a ve státním plánu jsou určeny pouze orgány hospodářského řízení odběratelů, může vláda Československé socialistické republiky nebo vlády republik zmocnit některý z orgánů hospodářského řízení dodavatelů ke konkretizaci závazných výstupů u dodávek produkce pro všechny dodavatele a odběratele na rok 1990 a k přípravě a konkretizaci těchto výstupů na období 1991 až 1995.

(2) Zmocněný orgán hospodářského řízení zabezpečuje:

- a) přípravu podkladů pro tvorbu závazných výstupů státního plánu v rozsahu stanoveném obecně závazným právním předpisem;
- b) konkretizaci závazných výstupů státního plánu do 40 dnů od jejich schválení; o provedené konkretizaci informuje orgány hospodářského řízení dodavatelů a odběratelů.

(3) Organizace jsou povinny poskytnout zmocněnému orgánu hospodářského řízení nezbytné údaje pro výkon jeho činnosti v rozsahu stanoveném obecně závazným právním předpisem.

§ 9

Stanoví-li tak příslušná vláda pro konkrétní etapu plánovacích prací, může zmocněný orgán hospodářského řízení na základě hospodářské smlouvy pověřit přípravou a konkretizací závazných výstupů státního plánu u dodávek produkce na rok 1990 a na období 1991 až 1995 organizací, která jedná jeho jménem.

§ 10

Řešení rozporů vzniklých z povinného projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů podle dosavadních předpisů se řídí tímto nařízením. Za okruh povinného projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů se však pro tento účel považují pouze vztahy týkající se produkce v rozsahu závazných úkolů a státních hmotných bilancí, schválených pro přípravu státního plánu pro rok 1990, a dále dodavatelsko-odběratelské vztahy týkající se dodávek nutných ke splnění těchto úkolů.

§ 11

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1989.

Adamec v. r.

82

NAŘÍZENÍ VLÁDY
Československé socialistické republiky
ze dne 13. července 1989
o kolektivních smlouvách

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 20 odst. 7 zákoníku práce, ve znění zákona č. 188/1988 Sb., v dohodě s Ústřední radou odborů:

Uzavírání kolektivní smlouvy

§ 1

(1) Kolektivní smlouva se uzavírá ve všech socialistických organizacích¹⁾ s výjimkou jednotlivých zemědělských družstev a družstev, kde je obsahem členství též pracovní vztah.²⁾

(2) Kolektivní smlouva se uzavírá též v organizační jednotce organizace, jestliže o to požádá příslušný odborový orgán.

(3) Ve společenských organizacích může být kolektivní smlouva uzavřena na základě dohody příslušného odborového orgánu s vedením organizace.

§ 2

(1) V mezích stanovených zákoníkem práce sjedná vedoucí organizace s příslušným odborovým orgánem délku období, na které se kolektivní smlouva uzavírá.

(2) Lhůta, ve které musí být návrh kolektivní smlouvy předložen členské schůzi, popřípadě konferenci Revolučního odborového hnutí (dále jen „členská schůze“) ke schválení, může být dohodnuta v kolektivní smlouvě nebo ji sjedná vedoucí organizace s příslušným odborovým orgánem.

(3) Kolektivní smlouva může být měněna nebo doplňována, zejména v návaznosti na schválení ročního plánu hospodářského a sociálního rozvoje, rozpočtu organizace nebo jejich změny.

Obsah kolektivní smlouvy

§ 3

Práva a povinnosti dohodnuté v kolektivní smlouvě vycházejí z potřeb a zájmů pracovníků a z úkolů a možností organizace. Kolektivní smlouva obsahuje konkrétní a kontrolovatelné závazky s určením termínů jejich plnění, funkční, případně jmenovité odpovědnosti a podle povahy závazků též určení zdrojů financování.

§ 4

(1) Kolektivní smlouva musí obsahovat určení rozsahu prostředků na jednotlivé složky mzdy hrazené z fondu odměn, v organizacích, které podle mzdového předpisu tvoří tento fond, pořadí a způsob stanovení výše těchto složek pro případ nedostatku prostředků v tomto fondu.³⁾

(2) Kolektivní smlouva dále obsahuje:

- a) pravidla pro rozdělování fondu odměn organizace jednotlivým organizačním jednotkám a podmínky pro jeho používání,
- b) opatření k zabezpečení vybraných úkolů v oblasti sociální činnosti vyplývajících z plánu hospodářského a sociálního rozvoje organizace,⁴⁾
- c) objem prostředků fondu kulturních a sociálních potřeb vytvořených základním (jednotným) přidělem (normativním přidělem) běžného roku, podmínky pro poskytnutí doplňkového přidělu (nadnormativního přidělu), pravidla pro rozdělování prostředků fondu kulturních a sociálních potřeb pro organizační jednotky organizace, rozpočet fondu kulturních a sociálních potřeb a rámcové zásady používání prostředků fondu kulturních a sociálních potřeb⁵⁾ v rozsahu stanoveném ji-

¹⁾ § 8 zákoníku práce.

§ 68 a 69 zákona č. 90/1988 Sb., o zemědělském družstevnictví.

§ 64 a 65 zákona č. 94/1988 Sb., o bytovém, spotřebním a výrobním družstevnictví.

²⁾ § 16 zákona č. 94/1988 Sb.

³⁾ § 113 odst. 2 zákoníku práce.

⁴⁾ § 60 zákona č. 88/1988 Sb., o státním podniku.

§ 139 odst. 4 zákoníku práce.

⁵⁾ Vyhláška federálního ministerstva financí č. 21/1986 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb.

§ 15 nařízení vlády ČSSR č. 127/1988 Sb., o finančním hospodaření státních podniků zemědělsko-potravinářského komplexu, jednotlivých zemědělských družstev a společných podniků.

nými prováděcími⁶⁾ nebo zvláštními předpisy.

- d) u rozpočtových, příspěvkových a společenských organizací určení prostředků na odměny, popřípadě prémie, které se nehradí z fondu odměn.

[3] Neobsahuje-li kolektivní smlouva závazek uvedený v odstavci 1, jsou neplatné pouze závazky upravující rozdělování a používání fondu odměn.⁷⁾

§ 5

Kolektivní smlouva zpravidla obsahuje další závazky podle potřeb organizace a pracovníků k zabezpečování sociálně ekonomického rozvoje, zejména:

- a) způsob zabezpečování tvorby zdrojů, rozdělování a užití prostředků určených k uspokojování potřeb pracovníků a pracovních kolektivů,
- b) závazky k vytváření podmínek pro zvyšování efektivnosti činnosti organizace, k plnění plánovaných úkolů a k rozvíjení účasti pracujících na rozvoji, řízení a kontrole činnosti organizace,
- c) rozsah a členění mzdových prostředků, opatření ke zvýšení účinnosti mezd a prohloubení jejich diferenciací podle zásluhovosti, k rozvoji racionalizace a normování práce, podmínky pro poskytování podílů na hospodářských výsledcích a dalších složek mzdy, které je účelné upravit v kolektivní smlouvě,
- d) nároky na složky mzdy, které mzdový předpis stanoví v rozpětí, a na složky mzdy nebo jiná pracovněprávní plnění, která mzdový, popřípadě pracovněprávní předpis upravuje jako plnění nenárokové; to neplatí v případech, kdy tyto předpisy stanoví, že plnění se pracovníku přizná na základě posouzení jeho pracovní výkonnosti, kvalifikace a podobně,
- e) závazky ke splnění úkolů sociálního rozvoje, především ke zlepšování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, závodního stravování, dalších pracovních, zdravotních, sociálních a životních podmínek pracovníků, ke zvýšení péče o vybrané skupiny pracovníků a ke zlepšování podmínek pro kulturní, tělovýchovné a rekreační využití pracovníků, jejich rodinných příslušníků a důchodců — bývalých pracovníků organizace,
- f) závazky ke splnění úkolů ve výchovné a vzdě-

lávací činnosti, především v péči o kvalifikaci a rekvalifikaci pracovníků, přípravu mládeže na dělnická povolání a k zajištění adaptačního procesu nově zařazovaných pracovníků.

Postup při přípravě, uzavření a kontrole plnění kolektivní smlouvy

§ 6

(1) Příprava kolektivní smlouvy probíhá souběžně s tvorbou plánu hospodářského a sociálního rozvoje organizace, případně rozpočtu na příslušné období.

(2) Vedoucí organizace je povinen dohodnout s příslušným odborovým orgánem způsob a časový rozvrh přípravy kolektivní smlouvy, návrh jejího členění a obsahového zaměření.

(3) Vedoucí organizace a příslušný odborový orgán zabezpečují zpracování návrhu kolektivní smlouvy s použitím námětů pracovníků, jeho včasné předložení pracovníkům a jejich kolektivům k posouzení a připomínkám a informují je o využití jejich námětů, a to zpravidla na výrobních poradách a členských schůzích odborových úseků.

§ 7

(1) Kolektivní smlouvu, její změny a doplňky podepisují smluvní strany bez zbytečného odkladu po jejich schválení členskou schůzí.

(2) Pokud členská schůze některý navržený závazek neschválí, uzavře se kolektivní smlouva v rozsahu ostatních členskou schůzí schválených závazků.

§ 8

Administrativně technickou přípravu, zpracování kolektivní smlouvy a její předání na pracoviště zabezpečuje vedoucí organizace; to se vztahuje i na veřejnou kontrolu plnění kolektivní smlouvy. Organizace hradí náklady spojené s prací podle věty první.

§ 9

Vedoucí organizace a ostatní vedoucí pracovníci⁸⁾ organizace jsou povinni

- a) soustavně sledovat, jak podřízení vedoucí a další pracovníci plní povinnosti vyplývající pro ně z kolektivní smlouvy,
- b) informovat příslušný odborový orgán a pracovníky o výsledcích průběžné kontroly plnění kolektivní smlouvy a o přijatých opatřeních k odstranění nedostatků.

⁶⁾ Například nařízení vlády ČSSR č. 127/1982 Sb., o závodním stravování.

⁷⁾ § 242 odst. 1 písm. a) a odst. 3 zákoníku práce.

⁸⁾ § 11 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 98/1985 Sb., o usměrňování mzdových prostředků, ve znění vyhlášky č. 234/1988 Sb.

§ 14 nařízení vlády ČSSR č. 127/1988 Sb.

§ 7 vyhlášky federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 203/1988 Sb., o usměrňování mzdových prostředků podniků zemědělsko-potravinářského komplexu, jednotných zemědělských družstev a společných podniků.

⁸⁾ § 9 zákoníku práce.

§ 10

(1) Vedoucí organizace a příslušný odborový orgán zabezpečují na pracovištích veřejnou kontrolu plnění kolektivní smlouvy (dále jen „veřejná kontrola“) za kalendářní rok, případně za celé období od účinnosti kolektivní smlouvy a zpravidla také za první pololetí roku, a to způsobem a ve lhůtách dohodnutých v kolektivní smlouvě.

(2) Zprávu o výsledcích veřejné kontroly a o opatřeních přijatých k odstranění nedostatků předkládá vedoucí organizace po projednání v příslušném odborovém orgánu členské schůzi.

(3) Zpráva podle odstavce 2, stanovisko příslušného odborového orgánu k ní a příslušné usnesení členské schůze tvoří protokol o veřejné kontrole.

§ 11

Orgán nadřízený organizaci a příslušný vyšší odborový orgán poskytují organizaci a příslušnému odborovému orgánu podle jejich potřeby metodickou pomoc, zejména při přípravě a kontrole plnění kolektivní smlouvy.

Rozhodování sporů

§ 12

(1) Spory mezi smluvními stranami o plnění závazků, z nichž nevznikají nároky jednotlivým pracovníkům, řeší na písemný návrh smluvní strany příslušný vyšší odborový orgán s orgánem nadřízeným organizaci (dále jen „rozhodovací orgán“), nestanoví-li zvláštní předpis jinak.⁹⁾

(2) V ústředních orgánech, krajských národních výborech, Národním výboru hlavního města Prahy, Národním výboru hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy a v organizacích, které nemají nadřízený orgán, se za orgán nadřízený organizaci považuje vedoucí organizace.

(3) Rozhodovací orgány řeší spor prostřednictvím svých statutárních nebo k tomu písemně pověřených zástupců. Smluvní strany jsou povinny rozhodovacím orgánům poskytnout požadovanou součinnost, zejména předložit podklady, poskytovat požadované informace a vyslat k jednání své pověřené zástupce.

§ 13

(1) Rozhodovací orgány jsou povinny smluvní strany na jednání pozvat tak, aby měly dostatek času k přípravě, zpravidla nejméně pět pracovních dnů přede dnem, kdy se jednání má konat. Jednání se může uskutečnit, i pokud se pozvaná smluvní strana k němu bez předchozí řádné omluvy nedostaví.

(2) Rozhodovací orgány usilují především o urovnání sporu mezi smluvními stranami. Nedo-

jde-li k urovnání sporu a písemnému zpětvzetí návrhu, vydají rozhodovací orgány rozhodnutí o řešení sporu; v rozhodnutí uloží splnění sporného závazku nebo, není-li jeho splnění možné nebo je-li spojeno s nepřiměřenými obtížemi, závazek zruší.

(3) Rozhodnutí se přijímá dohodou obou rozhodovacích orgánů; nedojde-li k dohodě, oznámí rozhodovací orgány do 15 dnů tuto skutečnost písemně oběma smluvním stranám. Pokud smluvní strany ve lhůtě 30 dnů od doručení tohoto oznámení oběma smluvním stranám sporný závazek nezmění nebo nezruší, závazek v rozsahu sporného plnění pozbývá platnosti.

(4) Rozhodnutí vydávají rozhodovací orgány nejpozději ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení návrhu oběma rozhodovacím orgánům.

(5) Rozhodnutí je konečné a stává se pro rozhodovací orgány i obě smluvní strany závazné vyhlášením, pokud mu byly obě smluvní strany přítomny; jinak se pro smluvní strany stává závazným dnem doručení písemného vyhotovení rozhodnutí oběma smluvním stranám. Rozhodovací orgány zašlou rozhodnutí smluvním stranám do 15 dnů po jeho vyhlášení.

(6) Smluvní strany jsou povinny informovat o vyřešení sporu nejbližší členskou schůzí.

Ustanovení společná a závěrečná

§ 14

(1) Je-li v organizaci zaveden podle zvláštních předpisů zvláštní režim hospodaření,⁹⁾ zahájí smluvní strany neprodleně jednání o změnách a doplňcích kolektivní smlouvy, pokud vyplývají z opatření uložených organizaci v souvislosti se zavedením tohoto režimu.

(2) Při ustavení přímé správy¹⁰⁾ se pozastavuje právní účinnost závazků obsažených v kolektivní smlouvě, pokud se smluvní strany do 15 dnů ode dne zápisu přímé správy do podnikového rejstříku nedohodnou jinak. Pro účely kolektivní smlouvy se za vedoucího organizace při přímé správě považuje správce.

§ 15

(1) Součástí kolektivní smlouvy jsou schválené přílohy.

(2) Organizace je povinna uschovávat kolektivní smlouvu a protokoly o veřejné kontrole ještě po dobu pěti let po uplynutí její platnosti.

§ 16

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. září 1989.

Adamec v. r.

⁹⁾ § 15 a 16 zákona č. 88/1988 Sb.

¹⁰⁾ § 17 zákona č. 88/1988 Sb.

83

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

ze dne 20. července 1989

**o vyhlášení doplňovací volby do Národního výboru hlavního města Prahy
ve volebním obvodu č. 171**

Předsednictvo České národní rady vyhlašuje podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, doplňovací volbu do

Národního výboru hl. m. Prahy ve volebním obvodu č. 171 a stanoví den jejího konání na čtvrtek 14. září 1989.

Kempný v. r.

84

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 25. července 1989

o celních úlevách při dovozu některých druhů neobchodního zboží

Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví podle § 44 odst. 2 celního zákona č. 44/1974 Sb. ve znění zákona č. 117/1983 Sb.:

§ 1

Při dovozu neobchodního zboží, které podléhá clu podle § 39 odst. 1 celního zákona č. 44/1974 Sb. ve znění zákona č. 117/1983 Sb. a podle vyhlášky č. 45/1986 Sb. ve znění vyhlášky č. 10/1988 Sb., kterou se vydává celní sazebník neobchodního zboží, se poskytují přechodně, do 31. prosince 1991 celní úlevy, uvedené v § 2 až 11 této vyhlášky.

§ 2

Základ pro vyměření cla z dovážených motorových vozidel [pol. 4a) až c) celního sazebníku neobchodního zboží] se snižuje tak, že 1 cm³ obsahu motoru se ohodnocuje částkou Kčs 20,—.

§ 3

[1) Dovážená motorová vozidla [pol. 4a) až 4c) celního sazebníku neobchodního zboží] zakoupená od majetkových účastí čs. právnických osob

v zahraničí, jejichž předmětem podnikání je nákup a prodej motorových vozidel, jsou osvobozena od cla.

[2) Celní osvobození podle odstavce 1 se vztahuje na motorová vozidla nová i ojetá a bez ohledu na jejich výrobní značku.

§ 4

Sazba cla z dovážených součástí motorových vozidel [pol. 5 celního sazebníku neobchodního zboží] se snižuje na 20 %.

§ 5

Osobní počítače a mikropočítače a příslušenství a součástí osobních počítačů a mikropočítačů [pol. 6a) a b) a pol. 7a) až f) celního sazebníku neobchodního zboží], jsou osvobozeny od cla.

§ 6

U dovážených barevných televizních přijímačů [pol. 9 celního sazebníku neobchodního zboží] se snižuje základ pro vyměření cla tak, že 1 cm dél-

ky úhlopříčky obrazovky se ohodnocuje částkou Kčs 150,—; současně se snižuje sazba cla na 20 %.

§ 7

Základ pro vyměření cla z dovážených video-rekordérů [pol. 11a) celního sazebníku neobchodního zboží] se snižuje tak, že 1 kus se ohodnocuje částkou Kčs 10 000,—; současně se snižuje sazba cla na 15 %.

§ 8

Základ pro vyměření cla z dovážených video-přehrávačů [pol. 11 b) celního sazebníku neobchodního zboží] se snižuje tak, že 1 kus se ohodnocuje částkou Kčs 4 000,—; současně se snižuje sazba cla na 15 %.

§ 9

Sazba cla z dovážených videokamer pro barevný záznam [pol. 12 celního sazebníku neobchodního zboží] se snižuje na 15 %.

§ 10

Sazba cla z dovážených přístrojů zvukové a reprodukční techniky [pol. 14 a) až e) celního sazebníku neobchodního zboží] se snižuje na 15 %; současně se snižuje základ pro vyměření cla z dovážených přehrávačů kompaktních desek

přenosných i nepřenosných [pol. 14 e) celního sazebníku neobchodního zboží] tak, že 1 kus se ohodnocuje částkou Kčs 3 000,—.

§ 11

(1) Sazba cla z dovážených antén pro příjem televizního signálu přes družici včetně jejich součástí [pol. 17 celního sazebníku neobchodního zboží] se snižuje na 15 %.

(2) Sazba cla z ostatního zboží výslovně nejménovaného v celním sazebníku neobchodního zboží [pol. 17 celního sazebníku neobchodního zboží] se snižuje na 20 %.

§ 12

Celní úlevy podle této vyhlášky se poskytují pouze na zboží dovážené v přiměřeném množství podle předpisů o neobchodních dovozech věcí.¹⁾

§ 13

Zrušuje se vyhláška č. 9/1988 Sb., o osvobození osobních počítačů, mikropočítačů a barevných televizních přijímačů od dovozního cla, ve znění vyhlášky č. 180/1988 Sb.

§ 14

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1989.

Ministr:

v z. Ing. **Pančíř** v. r.

¹⁾ Vyhláška č. 41/1985 Sb., o neobchodních vývozech a dovozech věcí, ve znění pozdějších předpisů.

85

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 19. května 1989

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mongolské lidové republiky
o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a o udělení vědeckých hodností,
vydáváných v Československé socialistické republice a v Mongolské lidové republice**

Dne 27. května 1988 byla v Ulánbátaru podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mongolské lidové republiky o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a o udělení vědeckých hodností,

vydáváných v Československé socialistické republice a v Mongolské lidové republice. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 8 dnem 30. března 1989.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

JUDr. Johanes v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mongolské lidové republiky
o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a o udělení vědeckých hodností,
vydáváných v Československé socialistické republice a v Mongolské lidové republice

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Mongolské lidové republiky vedeny přáním dále rozvíjet spolupráci v oblasti vědy a vzdělávání na úseku vzájemného uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a dokladů o udělení vědeckých hodností

se dohodly takto:

Článek 1

Vysvědčení o maturitní nebo obdobné zkoušce, vydaná v Československé socialistické republice po ukončení studia na gymnáziích, středních odborných školách, středních odborných učilištích a konzervatořích, a v Mongolské lidové republice po ukončení studia na středních odborných školách a středních odborně technických školách, se uznávají za rovnocenná; tyto doklady potvrzují, že jejich držitelé získali vzdělání v rozsahu vyžadovaném v obou státech pro studium na vysokých školách.

Článek 2

Doklady o vzdělání, vydané po ukončení nejméně čtyřletého studia na vysokých školách v Československé socialistické republice a v Mongolské lidové republice, se uznávají za rovnocenné; tyto doklady potvrzují, že jejich držitelé získali vysokoškolské vzdělání v rozsahu vyžadovaném v obou státech pro přijetí do výchovy nových vědeckých pracovníků v souladu s právními předpisy smluvních stran.

Článek 3

Doklady o udělení vědeckých hodností „kandidát věd“ a „doktor věd“, vydané v Československé socialistické republice a v Mongolské lidové republice, se uznávají za rovnocenné.

Článek 4

Doklady o udělení vědeckopedagogických nebo uměleckopedagogických titulů „docent“ a „pro-

fesor“, vydané v Československé socialistické republice a v Mongolské lidové republice, se uznávají za rovnocenné.

Článek 5

Příslušné orgány smluvních stran si navzájem předají vzory a tabulky druhů dokladů uvedených v této dohodě, vymění si soustavy studijních oborů na vysokých školách, jakož i oborů výchovy nových vědeckých pracovníků, a budou se navzájem informovat o změnách ve svých výchovně vzdělávacích soustavách.

Článek 6

Smluvní strany budou rozvíjet spolupráci podle této dohody na základě platných vnitrostátních právních předpisů.

Článek 7

Změny a doplňky této dohody budou dohodnuty smluvními stranami písemně a vstoupí v platnost dnem výměny nót o jejich schválení podle ústavních předpisů smluvních stran.

Článek 8

Tato dohoda podléhá schválení podle ústavních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o tomto schválení.

Článek 9

Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou. Může být písemně vypovězena každou ze smluvních stran s jednoletou výpovědní lhůtou.

Dáno v Ulánbátaru dne 27. května 1988 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém, mongolském a ruském. V případě rozdílnosti ve výkladu je rozhodující znění ruské.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Dušan Rozbora v. r.

Za vládu

Mongolské lidové republiky:

Mönchdordžin Daš v. r.

86

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky

ze dne 7. července 1989

o povolování ověřování, výroby, dovozu a uvádění do oběhu, používání a kontrole veterinárních léčiv a přípravků

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky stanoví podle § 18 odst. 5 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči:

Úvodní ustanovení**§ 1**

Veterinárními léčivy a přípravky (dále jen „přípravky“) podle této vyhlášky jsou hromadně vyráběné nebo individuálně připravované

- a) přípravky určené k prevenci, diagnostice a léčení onemocnění zvířat nebo ovlivňující jejich fyziologické funkce včetně medikovaných krmných přípravků a krmiv a přípravků obsahujících specificky účinné látky, používané v krmivech a nápojích,
- b) dezinfekční, dezinsekční a deratizační přípravky přicházející do styku se zvířaty a jejich prostředím, potravinami a surovinami živočišného původu (dále jen „živočišné produkty“) a krmivy,
- c) léčebně kosmetické přípravky pro zvířata.

§ 2

(1) Bez souhlasu nebo povolení příslušných orgánů¹⁾ nesmějí být přípravky ověřovány, vyráběny, dováženy a uváděny do oběhu.

(2) Povolení Státní veterinární správy Slovenské socialistické republiky vydané v rámci její působnosti platí i v České socialistické republice.

Ověřování přípravků**§ 3**

(1) Žádost o udělení souhlasu nebo povolení ověřování nového přípravku v chovu zvířat podává organizace, popřípadě občan navrhuující využití tohoto přípravku Státní veterinární správě České socialistické republiky (dále jen „státní veterinární správa“). Žádost musí obsahovat

- a) stručnou charakteristiku přípravku, jeho složení a určení,

- b) výsledky vlastních pokusů včetně sledování výskytu reziduí a vlivů na životní prostředí,
- c) navrhovaný způsob výroby přípravku, hodnocení jeho jakosti a předběžný návod k jeho použití,
- d) schválenou metodiku ověřování účinnosti a bezpečnosti přípravku [§ 16 odst. 1 písm. b)],
- e) návrh na určení chovatele, u něhož má být přípravek ověřován.

(2) Navrhovatel připojí k žádosti

- a) souhlas chovatele, u něhož má být podle jeho návrhu přípravek ověřován,
- b) stanovisko okresní nebo městské veterinární správy příslušné podle místa, kde má být přípravek ověřován.

(3) V souhlasu nebo povolení může státní veterinární správa určit bližší podmínky ověřování včetně termínu jeho ukončení.

§ 4

(1) Výsledky ověřování předloží navrhovatel státní veterinární správě; zároveň ji požádá o souhlas k zahájení ověřovací výroby.

(2) Státní veterinární správa rozhodne, zda může být zahájena ověřovací výroba přípravku. V kladném případě určí dobu, po kterou má tato výroba trvat, a její objem, popřípadě i podmínky používání přípravku z této výroby.

Výroba přípravků a jejich uvádění do oběhu**§ 5**

(1) Po uplynutí doby určené pro trvání ověřovací výroby předloží výrobce její výsledky státní veterinární správě spolu se žádostí o udělení souhlasu nebo povolení výroby přípravku a jeho uvádění do oběhu.

(2) Státní veterinární správa rozhodne o žádosti na základě výsledků ověřovací výroby, poznatků z používání přípravku a stanoviska orgánu vrcholné odborné kontroly.

(3) K jakékoli změně v technologii výroby, složení nebo určení přípravku včetně změn vyplý-

¹⁾ § 10 písm. i) zákona ČNR č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky.

vajících ze zavedení vynálezu nebo zlepšovacího návrhu do výroby, je třeba nového souhlasu nebo povolení.

§ 6

[1] Výrobu přípravků a jejich uvádění do oběhu lze povolit, jen jestliže organizace vytvořila hygienické, provozní, technické, organizační a kádrové předpoklady pro výrobu přípravků v souladu se zásadami správné výrobní praxe v zájmu standardní jakosti a požadované účinnosti a bezpečnosti přípravků odpovídající současným poznatkům vědy a techniky a požadavkům veterinární péče.

[2] Organizace, jejíž hlavní hospodářskou činností není výroba přípravků, potřebuje k výrobě přípravků uvedených v § 1 odst. 1 písm. a) též souhlas státní veterinární správy.

[3] K zásadám správné výrobní praxe patří zejména

- a) dodržování podmínek, za nichž byla výroba přípravku povolena, a jde-li o přípravek podléhající registraci, za nichž byl registrován, především dodržování ukazatelů jakosti vyplývajících z obecně závazného právního předpisu nebo technické normy a určených technologických a pracovních postupů,
- b) péče o hygienu výroby, zejména pravidelný úklid, čištění, dezinfekce, dezinfekce a deratizace, a o dodržování zásad osobní hygieny pracovníky zúčastněnými na výrobě přípravků a manipulaci s nimi,
- c) ochrana surovin a hotových výrobků před znečištěním a záměnami,
- d) správné vyznačování doby použitelnosti, popřípadě expirace přípravků a lhůt, po které použití přípravků nepříznivě ovlivňuje zdravotní nezávadnost živočišných produktů (dále jen „ochranné lhůty“),
- e) skladování a přeprava přípravků za takových podmínek, za nichž se uchovává jejich jakost, účinnost a bezpečnost,
- f) používání takových obalů a obalových materiálů, které chrání přípravky před znečištěním, nebo jiným znehodnocením a které nemohou nepříznivě ovlivňovat jejich jakost, účinnost a bezpečnost. Na obalech přípravků musí být uvedeny údaje a označení, které požadují Československý lékopis²⁾ a technické normy, jakož i ochranné lhůty,
- g) soustavná péče o kvalifikaci pracovníků zúčastněných na výrobě přípravků a manipulaci s nimi a o její rozšiřování.

[4] Výrobce je povinen uvést v návodu na po-

užití přípravků způsob likvidace obalů a nepoužitelných přípravků, vyžaduje-li to ochrana zdraví lidí a zvířat a ochrana životního prostředí.

§ 7

[1] Státní veterinární správa může zrušit povolení k výrobě přípravku a jeho uvádění do oběhu,

- a) požádá-li o to výrobce povoleného přípravku,
- b) zjistí-li se závažné nežádoucí účinky nebo jiné vlastnosti přípravku, které nejsou v souladu s vydaným povolením,
- c) zjistí-li se, že oprávnění vyplývající z povolení bylo zneužito.

[2] Z důvodů uvedených v odstavci 1 může státní veterinární správa dát podnět ke zrušení registrace přípravku.³⁾

§ 8

Náklady spojené s povolením výroby přípravku a jeho uváděním do oběhu hradí navrhovatel paušální částkou, která činí 2 000 Kčs a zahrnuje náklady na vypracování odborných oponentních posudků a na běžnou laboratorní kontrolu (včetně použití zařízení a materiálů při jejím provádění).

§ 9

Dovoz přípravků

[1] Ustanovení o povolování ověřování a výroby přípravků a jejich uvádění do oběhu, s výjimkou ustanovení o ověřovací výrobě, se použijí též na povolování dovozu přípravků.

[2] Dovozece je povinen předložit orgánu vrcholné odborné kontroly vzorky přípravku, který má být dovážen, pro účely ověřování.

[3] Dovoz přípravků obsahujících živé zárodky (kmeny bakterií, virů, fágů, plísní a parazitů) může být povolen⁴⁾ jen za předpokladu, že zásilka

- a) byla před odesláním prohlédnuta státním nebo státem pověřeným veterinárním lékařem a v jeho přítomnosti připravena k přepravě,
- b) přepravuje se v balení vylučujícím rozšíření onemocnění lidí nebo zvířat,
- c) je provázena veterinárním osvědčením zdůrazňujícím, že jde o zásilku, k jejímuž otevření je oprávněn pouze příjemce.

[4] Dovoz přípravků mimo rámec zahraničně obchodní činnosti (neobchodní dovoz) je možný, jen jde-li o hromadně vyráběné přípravky v původním balení, a to na základě souhlasu příslušné okresní nebo městské veterinární správy, popřípadě — jde-li o přípravky obsahující živé zárodky — na základě souhlasu státní veterinární správy. K dovozu přípravků v cestovním styku cizinci

²⁾ Vyhláška č. 10/1987 Sb., o závaznosti Československého lékopisu — čtvrtého vydání v České socialistické republice.

³⁾ § 6 vyhlášky č. 43/1987 Sb., o registraci hromadně vyráběných léčivých přípravků a úhradě nákladů s tím spojených.

⁴⁾ § 16 odst. 1 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči.

§ 1 odst. 1 vyhlášky č. 118/1987 Sb., o veterinární ochraně státního území.

pro potřeby jejich zvířat po dobu jejich pobytu v Československé socialistické republice, anebo československými fyzickými a právníckými osobami, které si je obstaraly a začaly používat v zahraničí, není třeba souhlasu příslušného orgánu veterinární správy; takto lze však dovážet přípravky jen v nezbytném množství.

Používání přípravků

§ 10

(1) K veterinárním odborným úkonům mohou být používány jen přípravky

- a) schválené podle zvláštních předpisů, anebo povolené státní veterinární správou v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky,
- b) připravované podle předpisu veterinárního lékaře v lékárně nebo v jiném k tomu určeném zařízení.

(2) Předpis veterinárního lékaře organizace státní veterinární služby, popřípadě podnikové veterinární služby,⁵⁾ musí obsahovat

- a) název a otisk razítka organizace státní veterinární služby, popřípadě organizace, v níž byla zavedena podniková veterinární služba,
- b) název a sídlo, anebo jméno a bydliště chovatele, a druh zvířete,
- c) předpis přípravku včetně návodu k jeho použití, popřípadě i údaje o tom, že má být přípravek vydán podle předpisu opakovaně,
- d) datum vyhotovení předpisu,
- e) jmenovku veterinárního lékaře, popřípadě jeho jméno napsané hůlkovým písmem, a jeho podpis.

(3) Přípravky vázané na předpis veterinárního lékaře mohou být vydány i na objednávku chovatelské organizace potvrzenou příslušným veterinárním lékařem, pokud tato objednávka obsahuje údaje uvedené v odstavci 2.

(4) Při předepisování přípravků obsahujících omamné nebo psychotropní látky, antibiotik a antimikrobiálních chemoterapeutik, hormonů a látek s hormonálním účinkem postupují veterinární lékaři podle zvláštních předpisů.⁶⁾

§ 11

(1) Přípravky musí být předepisovány a používány v souladu se zásadami účelné farmakoterapie a ochrany živočišných produktů před cizorodými látkami.

(2) Po uplynutí doby použitelnosti, popřípadě expirace, nelze přípravky použít bez ověření jejich jakosti, účinnosti a bezpečnosti.

§ 12

(1) Aplikaci injekčních přípravků mohou pro-

vádět pouze veterinární lékaři a ostatní k tomu oprávnění veterinární pracovníci.

(2) Hromadné podávání přípravků, jejichž použití je podle upozornění výrobce nebo zkušeností spojeno se zvýšeným nebezpečím nežádoucích účinků pro zvířata, je přípustné jen pod dozorem příslušného veterinárního lékaře.

(3) Nejde-li o případy uvedené v odstavcích 1 a 2, poučí příslušný veterinární lékař chovatele

- a) o způsobu podávání přípravku včetně opatření k ochraně zdraví osob, které s přípravkem zacházejí,
- b) o dávkování přípravku, době jeho podávání a ochranné lhůtě,
- c) o možných nežádoucích účincích nedodržení daného poučení.

§ 13

(1) Příslušný orgán veterinární správy určí, v jakém množství může chovatelská organizace skladovat jednotlivé přípravky.

(2) Chovatelské organizace jsou povinny

- a) dodržovat pokyny příslušného orgánu veterinární správy, týkající se používání a skladování přípravků, a ochranné lhůty,
- b) zřizovat oddělené prostory pro skladování přípravků pod uzávěrou a udržovat je ve stavu odpovídajícím požadavkům na řádné skladování přípravků,
- c) vydávat přípravky vázané na předpis veterinárního lékaře ze skladu pouze se souhlasem příslušného veterinárního lékaře,
- d) vést evidenci o nákupu, výdeji ze skladu a použití přípravků,
- e) uvědomit neprodleně příslušný orgán veterinární správy o závažných nežádoucích účincích použitého přípravku, popřípadě o jeho jiných závadách.

Kontrola přípravků

§ 14

Kontrolní úkoly na úseku ověřování, výroby, dovozu, uvádění do oběhu a používání přípravků plní

- a) výrobci přípravků,
- b) orgány veterinární správy v rámci výkonu veterinárního dozoru,⁷⁾
- c) Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv ve spolupráci se Státním ústavem pro kontrolu léčiv.

§ 15

(1) Výrobce přípravku je povinen provádět

- a) vstupní kontrolu jakosti surovin, mezioperač-

⁵⁾ § 5 odst. 3 vyhlášky č. 113/1987 Sb., o podnikové veterinární službě.

⁶⁾ Nařízení vlády ČSR č. 192/1988 Sb., o jechdch a některých jiných látkách škodlivých zdraví.

⁷⁾ § 22 zákona č. 87/1987 Sb.

§ 9 odst. 1 písm. a) a § 10 písm. c) zákona ČNR č. 108/1987 Sb.

ní kontrolu a výstupní kontrolu jakosti, účinnosti a bezpečnosti hotových výrobků,

- b) kontrolu dodržování zásad správné výrobní praxe uplatňované ve výrobě tohoto druhu,
- c) kontrolu balení a značení přípravků.

[2] Skladované přípravky musí být soustavně kontrolovány zejména z hlediska dodržování podmínek skladování a doby použitelnosti, popřípadě expirace.

§ 16

Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv

[1] Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv jako orgán vrcholné odborné kontroly

- a) vyjadřuje se závazně k návrhům technické dokumentace přípravků,
- b) schvaluje návrhy metodik ověřování účinnosti, bezpečnosti a stability přípravků,
- c) předkládá státní veterinární správě svá stanoviska k výsledkům ověřování a ověřovací výroby přípravků a k posuzování žádosti k udělování souhlasu nebo povolení k výrobě přípravků a jejich uvádění do oběhu,
- d) prověřuje před uvedením přípravků do oběhu ochranné lhůty,
- e) provádí hodnocení jakosti, účinnosti a bezpečnosti vyráběných, dovážených a vyvážených přípravků,
- f) ověřuje jakost, účinnost a bezpečnost přípravků po uplynutí doby jejich použitelnosti, popřípadě expirace, a stanoví podmínky jejich dalšího použití,

g) v případě zjištění závažných nežádoucích účinků nebo jiných nedostatků z hlediska jakosti, účinnosti a bezpečnosti přípravku navrhuje státní veterinární správě pozastavení uvádění přípravku do oběhu a jeho používání až do skončení potřebných vyšetření a zkoušek, popřípadě zrušení povolení výroby přípravku a jeho uvádění do oběhu, anebo podání podnětu ke zrušení registrace přípravku,

h) sleduje nežádoucí účinky přípravků, zkoumá jejich příčiny a posuzuje důvodnost reklamací týkajících se jejich jakosti, účinnosti a bezpečnosti,

i) vyšetřuje na žádost orgánů a organizací vzorky přípravků, jakož i vzorky živočišných produktů, krmiv a vody z hlediska reziduí přípravků,

j) kontroluje dodržování zásad správné výrobní praxe uplatňované ve výrobě přípravků.

[2] Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv také

a) metodicky usměrňuje

1. ověřování přípravků a hodnocení jeho výsledků,
2. zjišťování obsahu specificky účinných látek v přípravcích uvedených v § 1 odst. 1 písm. a),
3. kontrolní činnost výrobců,

b) zabezpečuje a spravuje standardy přípravků.

§ 17

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1989.

Ministr:

Ing. Vaněk CSc. v. r.

87

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství a výživy

České socialistické republiky

ze dne 7. července 1989,

**kterou se upravují organizace a způsob specializační přípravy veterinárních lékařů
a jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků**

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky v dohodě s federálním ministerstvem zemědělství a výživy a ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České socialistické republiky stanoví podle § 25 odst. 3 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči:

ČÁST I

Základní ustanovení

§ 1

Specializační příprava veterinárních lékařů a jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků (dále jen „další vzdělávání veterinárních pracovníků“)¹⁾ jsou součástí československé výchovně vzdělávací soustavy.

§ 2

Další vzdělávání veterinárních pracovníků zahrnuje

- a) adaptační proces absolventů vysokých škol veterinárních, jiných vysokých škol a středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě jiných středních škol poskytujících úplné střední vzdělání (dále jen „jiné střední školy“);
- b) pomaturitní studium veterinárního oboru absolventů jiných středních škol (dále jen „pomaturitní studium veterinárního oboru“);
- c) specializační přípravu veterinárních lékařů a absolventů jiných vysokých škol;
- d) specializační školení absolventů středních odborných škol veterinárního oboru a absolventů pomaturitního studia veterinárního oboru;
- e) inovační studium veterinárních pracovníků;
- f) průpravu veterinárních pracovníků k expertní činnosti v zahraničí;
- g) funkční průpravu veterinárních pracovníků pro výkon práce v orgánech veterinární správy a specializovaných organizacích státní ve-

terinární služby (dále jen „veterinární organizace“);

- h) periodické obnovování a přezkušování způsobilosti veterinárních pracovníků k výkonu povolání nebo funkcí podle zvláštních předpisů;
- i) další formy odborného a politického rozvoje veterinárních pracovníků.

§ 3

(1) Ústavem zajišťujícím další vzdělávání veterinárních pracovníků je Institut pro další vzdělávání veterinárních lékařů (dále jen „institut“), který zřídil ministr zemědělství a výživy České socialistické republiky jako specializovanou organizaci státní veterinární služby²⁾ podřízenou Státní veterinární správě České socialistické republiky (dále jen „státní veterinární správa“).

(2) Institut plní své úkoly v úzké spolupráci s Vysokou školou veterinární v Brně; spolupracuje též s jinými vysokými školami, Československou akademií věd, Výzkumným ústavem veterinárního lékařství v Brně, Institutem výchovy a vzdělávání ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky, Institutem výchovy a vzdělávání veterinárních lékařů v Košicích a dalšími vědeckými a výzkumnými organizacemi a výchovně vzdělávacími zařízeními.

§ 4

Vedoucí pracovníci veterinárních organizací na všech stupních řízení jsou povinni:

- a) zabezpečit a kontrolovat průběh adaptačního procesu absolventů vysokých škol veterinárních, jiných vysokých škol a středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě jiných středních škol;
- b) vytvářet podmínky pro zvyšování a rozšiřování kvalifikace veterinárních pracovníků v souladu se závěry jejich pracovního politického hodnocení a navrhopvat je k účasti na odpovídajících formách dalšího vzdělávání;

¹⁾ § 25 odst. 1 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči.

²⁾ § 11 zákona ČNR č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České socialistické republiky.

- c) hodnotit pravidelně odborný a politický růst veterinárních pracovníků a promítat jeho výsledky do jejich pracovně politického hodnocení;
- d) zajistit podle potřeby vhodnou formu odborné přípravy veterinárních pracovníků, u nichž došlo ke změnám v pracovním zařazení, anebo k přerušení výkonu odborné činnosti na dobu delší než pět let.

ČÁST II

Adaptační proces

§ 5

Adaptační proces absolventů vysokých škol veterinárních, jiných vysokých škol a středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě jiných středních škol navazuje bezprostředně na úspěšné ukončení studia. Dělí se na období nástupní praxe a období základního odborného růstu.

Nástupní praxe

§ 6

[1] Nástupní praxe umožňuje rozšíření a prohloubení znalostí získaných studiem a poznání konkrétních pracovních podmínek souvisejících s budoucím pracovním zařazením absolventa. Vykonnává se na pracovištích veterinárních organizací, k nimž jsou absolventi v pracovním poměru; doplňuje se podle potřeby na pracovištích organizací, jež byly určeny pro tyto účely státní veterinární správou, a školícími akcemi v institutu.

[2] Nástupní praxe trvá šest až devět měsíců. Její délku stanoví veterinární organizace, k níž je absolvent v pracovním poměru, s přihlédnutím k osobním vlastnostem, školnímu prospěchu, výsledkům práce a předpokladům absolventa pro výkon funkce, pro kterou je připravován.

[3] Do doby nástupní praxe se nezapočítává doba výkonu základní vojenské služby, mateřské dovolené a další mateřské dovolené.

§ 7

[1] Veterinární organizace zpracuje plán nástupní praxe absolventa a určí pracovníka odpovědného za jeho odborné vedení v průběhu nástupní praxe.

[2] Znalosti a dovednosti absolventa získané v průběhu nástupní praxe se ověřují závěrečným pohovorem před komisí jmenovanou na návrh institutu ústředním ředitelem státní veterinární správy.

[3] Komise uvedená v odstavci 2 může navrhnout veterinární organizaci, k níž je absolvent v pracovním poměru, aby přiměřeně prodloužila nástupní praxi, nejdéle však na celkovou dobu jednoho roku, jestliže při závěrečném pohovoru neprokázal absolvent znalosti a dovednosti potřebné k výkonu funkce, pro kterou je připravován.

§ 8

V případech hodných zvláštního zřetele může ústřední ředitel státní veterinární správy na žádost absolventa vysoké školy veterinární nebo jiné vysoké školy, který absolvoval tuto školu formou studia při zaměstnání, upravit délku a průběh jeho nástupní praxe, popřípadě mu prominout nástupní praxi. Při posuzování žádosti absolventa přihlédne ústřední ředitel státní veterinární správy zejména k vyjádření veterinární organizace, k níž je absolvent v pracovním poměru, a k tomu, jaký druh práce (jakou funkci) absolvent dosud vykonával a jaké je jeho pracovní zařazení.

§ 9

Období základního odborného růstu

[1] V období základního odborného růstu rozvíjejí a prohlubují absolventi znalosti a dovednosti potřebné pro jejich další pracovní uplatnění.

[2] Období základního odborného růstu absolventa vysoké školy veterinární nebo jiné vysoké školy trvá do doby jeho zařazení do specializační přípravy pro získání specializace I. stupně [§ 11 odst. 1 písm. a)], nejdéle však tři roky. Období základního odborného růstu absolventa střední odborné školy veterinárního oboru, popřípadě jiné střední školy trvá do doby jeho zařazení do specializačního školení absolventů středních odborných škol veterinárního oboru a absolventů pomaturitního studia veterinárního oboru (§ 15), nejdéle však dva roky.

[3] Veterinární organizace zpracuje po dohodě s absolventem plán jeho základního odborného růstu a určí mu odborného konzultanta.

ČÁST III

§ 10

Pomaturitní studium veterinárního oboru

[1] V pomaturitním studiu veterinárního oboru získávají absolventi jiných středních škol způsobilost k výkonu některých odborných činností potřebných k plnění úkolů veterinární péče.

[2] Pomaturitní studium veterinárního oboru se uskutečňuje formou individuálního studia ve spojení s internátními kursy v celkové délce osmi týdnů.

[3] Znalosti získané v pomaturitním studiu veterinárního oboru se ověřují dílčími zkouškami po ukončení každého internátního kursu a závěrečnou pomaturitní zkouškou; zkušební komisi jmenuje institut.

[4] Po úspěšně vykonané závěrečné pomaturitní zkoušce vydá institut osvědčení o pomaturitním studiu veterinárního oboru.

Č Á S T I V

Specializační příprava

§ 11

(1) Specializační přípravou získávají veterinární lékaři a absolventi jiných vysokých škol specializaci

- a) I. stupně pro výkon odborných činností potřebných k plnění úkolů veterinární péče,
- b) II. stupně pro výkon specializované odborné činnosti.

(2) Veterinární lékaři a absolventi jiných vysokých škol mohou získat specializaci I. a II. stupně v oborech uvedených v příloze č. 1, která je součástí této vyhlášky.

(3) Absolvování specializační přípravy pro specializaci I. stupně je pro veterinární lékaře vykonávající činnost ve stanovených oborech povinné.

(4) Do specializační přípravy pro získání specializace II. stupně může být zařazen pouze veterinární lékař nebo absolvent jiné vysoké školy, který po získání specializace I. stupně vykonával odbornou praxi nejméně po dobu dvou let. Při zařazování do této specializační přípravy se přihlíží jednak k společenskému zájmu a potřebám veterinární organizace, jednak k pracovnímu politickému hodnocení, pracovnímu zařazení, výsledkům práce, schopnostem a předpokladům pracovníka.

§ 12

(1) Specializační příprava pro získání specializace I. stupně se uskutečňuje formou individuálního studia ve spojení s internátními kursy v rozsahu nejméně 200 učebních hodin, a to zpravidla do pěti let ode dne nástupu veterinárního lékaře nebo absolventa jiné vysoké školy do pracovního poměru.

(2) Specializační příprava pro získání specializace II. stupně se uskutečňuje formou individuálního studia ve spojení s internátními kursy v rozsahu nejméně 200 učebních hodin. Ústřední ředitel státní veterinární správy může na návrh institutu povolit absolvování této specializační přípravy také formou dálkové přípravy nebo stáže, popřípadě studijního pobytu na základě individuálního studijního plánu; přitom přihlédne zejména k specializačnímu oboru, pracovnímu zařazení, výsledkům práce, schopnostem a předpokladům pracovníka.

(3) Součástí specializační přípravy pro získání specializace II. stupně je zpracování odborné písemné práce.

§ 13

(1) Znalosti veterinárních lékařů a absolventů jiných vysokých škol získané v průběhu specializační přípravy se ověřují závěrečnou zkouškou před zkušební komisí jmenovanou na návrh institutu ústředním ředitelem státní veterinární správy. Termín konání závěrečné zkoušky musí být určen tak, aby se jí veterinární lékař nebo absolvent jiné vysoké školy mohl podrobit nejpozději do jednoho roku ode dne ukončení specializační přípravy.

(2) Po úspěšně vykonané závěrečné zkoušce vydá institut diplom o specializaci příslušného stupně a oboru.

§ 14

(1) Ústřední ředitel státní veterinární správy může přiznat specializaci v příslušném oboru bez absolvování specializační přípravy a závěrečné zkoušky veterinárnímu lékaři nebo absolventovi jiné vysoké školy, který v tomto oboru získal vědeckou hodnost, anebo vědeckopedagogický titul podle zvláštních předpisů.³⁾

(2) Veterinární lékař nebo absolvent jiné vysoké školy, který získal specializaci II. stupně v některém oboru, může se souhlasem ústředního ředitele státní veterinární správy získat specializaci II. stupně v jiném oboru, a to absolvováním stáže na vybraném pracovišti a vykonáním závěrečné zkoušky z tohoto oboru.

Č Á S T V

Specializační školení

§ 15

(1) Specializačním školením získávají absolventi středních odborných škol veterinárního oboru a absolventi pomaturitního studia veterinárního oboru specializaci v oborech uvedených v příloze č. 2, která je součástí této vyhlášky.

(2) Specializační školení se uskutečňuje formou kursů, jejichž rozsah stanoví na návrh institutu ústřední ředitel státní veterinární správy, a to zpravidla do pěti let ode dne nástupu absolventa střední odborné školy veterinárního oboru nebo absolventa pomaturitního studia veterinárního oboru do pracovního poměru.

§ 16

(1) Znalosti získané v průběhu specializačního školení se ověřují závěrečnou zkouškou; zkušební komisí jmenuje institut.

(2) Po úspěšně vykonané závěrečné zkoušce vydá institut osvědčení o specializaci příslušného oboru.

³⁾ Např. zákon č. 39/1980 Sb., o vysokých školách, zákon č. 39/1977 Sb., o výchově nových vědeckých pracovníků a o dalším zvyšování kvalifikace vědeckých pracovníků, zákon č. 53/1964 Sb., o udělování vědeckých hodností a o Státní komisi pro vědecké hodnosti.

ČÁST VI

**Jiné formy dalšího vzdělávání
veterinárních pracovníků**

§ 17

(1) Institut organizuje

- a) formou internálních kursů inovační studium veterinárních pracovníků, v němž se tito pracovníci seznamují s výsledky vědeckotechnického rozvoje, především s novými poznatky veterinárních vědních oborů potřebnými k výkonu jejich pracovních funkcí. Veterinární lékaři mohou být zařazováni do tohoto studia teprve po získání specializace I. stupně, pokud se nezúčastňují specializační přípravy pro získání specializace II. stupně, absolventi středních odborných škol veterinárního oboru a absolventi pomaturitního studia veterinárního oboru teprve po absolvování specializačního školení;
- b) přípravu veterinárních pracovníků k expertní činnosti v zahraničí, v níž tito pracovníci získávají speciální odborné, politické a jazykové znalosti nezbytné pro výkon této činnosti. Formy, délku a obsah této přípravy stanoví na návrh institutu ústřední ředitel státní veterinární správy diferencovaně zejména se zřetelem k zaměření expertní činnosti, předpokládaným úkolům a oblasti působení;
- c) formou funkčních nebo tematických (specializovaných) kursů a instruktaží funkční přípravu veterinárních pracovníků pro výkon práce ve veterinárních organizacích.

(2) Znalosti získané v průběhu inovačního studia a znalosti získané v průběhu přípravy k expertní činnosti v zahraničí se ověřují závěrečnou zkouškou před zkušební komisí jmenovanou na návrh institutu ústředním ředitelem státní veterinární správy. Znalosti získané v průběhu funkční přípravy se ověřují závěrečným pohovorem, popřípadě testem.

(3) Po úspěšně vykonané závěrečné zkoušce, závěrečném pohovoru nebo testu vydá institut osvědčení o inovačním studiu, přípravě k expertní činnosti v zahraničí nebo funkční přípravě.

§ 18

**Periodické obnovování a přezkušování způsobilosti
k výkonu povolání nebo funkcí**

V souladu se zvláštními předpisy⁴⁾ organizuje institut ve spojení s vhodnými formami doškolení periodické obnovování a přezkušování způsobilosti veterinárních pracovníků k výkonu určitých povolání nebo funkcí.

⁴⁾ Např. nařízení vlády České socialistické republiky č. 192/1988 Sb., o jedech a jiných látkách škodlivých zdraví, právní předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany.

⁵⁾ Např. střední zdravotnické školy, střední průmyslové školy chemické, technologie masa, potravinářské technologie, střední mlékárenské školy apod.

ČÁST VII

**Další formy odborného a politického rozvoje
veterinárních pracovníků**

§ 19

(1) K rozšiřování a prohlubování znalostí veterinárních pracovníků a zvyšování jejich kvalifikační úrovně organizuje institut účelné krátkodobé školicí akce, zejména tematické kursy, instruktaže, semináře, školení na vybraných školicích pracovištích apod.

(2) Školicí akce uvedené v odstavci 1 končí ověřením znalostí jejich účastníků.

ČÁST VIII

Společná a závěrečná ustanovení

§ 20

Institut zařazuje veterinární pracovníky do

- a) přípravy k expertní činnosti v zahraničí na základě jejich schválení pro tuto činnost státní veterinární správou,
- b) ostatních forem dalšího vzdělávání na základě návrhu veterinární organizace, k níž jsou tito pracovníci v pracovním poměru.

§ 21

Další vzdělávání absolventů středních odborných škol studijních oborů,⁵⁾ které odpovídají pracovnímu zařazení těchto absolventů ve veterinárních organizacích, se řídí ustanoveními této vyhlášky vztahujícími se na další vzdělávání absolventů středních odborných škol veterinárního oboru.

§ 22

Institut určuje místo, termín a způsob konání zkoušek podle § 10 odst. 3, § 13 odst. 1, § 16 odst. 1 a § 17 odst. 2.

§ 23

(1) Specializační přípravu pro získání specializace II. stupně v oboru, jehož výuka je zabezpečována na Vysoké škole veterinární v Brně, inovační studium veterinárních lékařů a odbornou část přípravy veterinárních pracovníků k expertní činnosti v zahraničí z oboru tropického a subtropického veterinárního lékařství organizuje institut spolu s Vysokou školou veterinární v Brně.

(2) V případech uvedených v odstavci 1

- a) jmenuje ústřední ředitel státní veterinární správy zkušební komisi v dohodě s rektorem Vysoké školy veterinární v Brně,

b) určuje institut místo, termín a způsob konání závěrečné zkoušky v dohodě s rektorem Vysoké školy veterinární v Brně.

§ 24

Na základě dohody může institut zabezpečovat podle zásad stanovených touto vyhláškou též další vzdělávání veterinárních pracovníků, kteří vykonávají odbornou veterinární činnost v pracovním nebo členském poměru k organizaci, jež není podřízena státní veterinární správě.

§ 25

(1) Pracovní úlevy a hospodářské zabezpečení veterinárních pracovníků při dalším vzdělávání se řídí zvláštními předpisy.⁶⁾

(2) Institut vede evidenci a dokumentaci o všech formách dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků podle této vyhlášky.

§ 26

(1) Způsobnost a specializace získané na základě dřívějších předpisů o dalším vzdělávání veterinárních pracovníků zůstávají zachovány.

(2) Nedotčeny zůstávají zvláštní předpisy o postgraduálním studiu.⁷⁾

§ 27

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1989.

Ministr:

Ing. Vaněk CSc. v. r.

⁶⁾ Vyhláška č. 140/1968 Sb., o pracovních úlevách a hospodářském zabezpečení studujících při zaměstnání, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Vyhláška č. 49/1967 Sb., o postgraduálním studiu na vysokých školách.

Specializace**veterinárních lékařů a absolventů jiných vysokých škol****I.****SPECIALIZACE I. STUPNĚ:**

1. Veterinární péče v chovech zvířat
2. Hygiena a technologie potravin a surovin živočišného původu
3. Laboratorní diagnostika*)
4. Veterinární imunoprofylaxe*)
5. Veterinární asanace*)

II.**SPECIALIZACE II. STUPNĚ:****A. Specializační obory pro veterinární lékaře — absolventy oboru všeobecné veterinární lékařství:**

1. Veterinární péče v chovech velkých přežvýkavců
2. Veterinární péče v chovech malých přežvýkavců
3. Veterinární péče v chovech prasat
4. Veterinární péče v chovech drůbeže
5. Veterinární péče v chovech koní
6. Veterinární péče v chovech malých zvířat
7. Veterinární péče v chovech ryb
8. Veterinární péče v chovech včel
9. Veterinární péče o zvěř
10. Veterinární péče o zvířata zoologických zahrad
11. Zoohygiena
12. Reprodukce hospodářských zvířat
13. Epizootologie
14. Imunoprofylaxe
15. Klinická propedeutika a diagnostika vnitřních chorob

16. Chirurgie a rentgenologie

17. Patologická morfologie

B. Specializační obory pro veterinární lékaře — absolventy oboru hygiena potravin:

18. Prohlídka jatečných zvířat a masa, hygiena výroby masa a masných výrobků
19. Prohlídka jatečné drůbeže a hygiena drůbežářské a vaječné výroby, veterinární vyšetření zvěřiny
20. Hygiena mléka v prvovýrobě, mlékárenském ošetření a dalším zpracování
21. Hygiena potravinářské výroby a zpracování surovin živočišného původu

C. Specializační obory pro veterinární lékaře — absolventy obou studijních oborů:

22. Výživa a dietetika*)
23. Klinická laboratorní diagnostika*)
24. Mikrobiologie*)
25. Imunobiologie*)
26. Virologie
27. Parazitologie
28. Farmakologie a toxikologie
29. Laboratorní vyšetřování potravin*)
30. Biologie, chemie, toxikologie*)
31. Veterinární ochrana státního území
32. Veterinární ekologie a radiobiologie*)
33. Technologie zpracovávání konfiskátů živočišného původu, dezinfekce, dezinfekce a deratizace*)
34. Organizace řízení, ekonomika a právo*)

*) Specializační obory jsou určeny také pro absolventy jiných vysokých škol.

Specializace

absolventů středních odborných škol veterinárního oboru a absolventů pomaturitního studia veterinárního oboru

Specializační školení pro veterinární pracovníky na úseku.

a) terénní služby:

1. Veterinární péče v chovech hospodářských zvířat
2. Diagnostická a terapeutická činnost ve veterinárních nemocnicích a ošetrovnách

b) hygienické služby:

1. Prohlídka jatečných zvířat a masa
2. Prohlídka jatečné drůbeže a vajec
3. Hygiena mléka v prvovýrobě, mlékárenském ošetření a dalším zpracování
4. Veterinární vyšetření ostatních potravin a surovin živočišného původu

c) klinické a laboratorní diagnostiky:

1. Výživa a dietetika

2. Klinická laboratorní diagnostika

3. Mikrobiologie

4. Imunologie

5. Virologie

6. Parazitologie

7. Laboratorní vyšetřování potravin

8. Chemie

9. Radiobiologie

10. Patologická morfologie

11. Laboratorní diagnostika v reprodukci hospodářských zvířat

12. Zoohygiena

13. Veterinární biotechnika

- d) technologie výroby a laboratorní kontroly veterinárních biopreparátů**

- e) dezinfekce, dezinspekce, deratizace**

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 6, 18 a § 19 odst. 1 písm. a) zákona č. 73/1952 Sb., o dani z obratu, **výnos č. j. II/2 — 10 491/89** ze dne 14. července 1989, **kterým stanovilo IV. změny a doplňky sazebníku daně z obratu platného od 1. ledna 1989** č. j. III/2 — 19 000/88, registrovaného v částce 41/1988 Sb., platného od 1. ledna 1989.

Výnos nabývá účinnosti dnem 31. července 1989 a bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu financí, ministerstvu financí, cen a mezd ČSR, ministerstvu financí, cen a mezd SSR a na všech krajských, okresních, obvodních a městských finančních správách.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle § 123 odst. 2 zákoníku práce, ve znění zákona č. 188/1988 Sb., v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem financí, cen a mezd České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos** ze dne 30. května 1989 č. j. 5695/-V/3, **kterým se stanoví nomenklatura funkcí, kvalifikačních stupňů a mzdových tarifů.**

Výnos nově upravuje nomenklatury funkcí pro jednotlivé typy uměleckých organizací, mzdové tarify některých funkcí, systém příplatků a precizuje rámcové pracovní a kvalifikační charakteristiky funkcí.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. září 1989.

Do výnosu je možno nahlédnout na ministerstvu kultury České socialistické republiky, na odborech kultury krajských národních výborů a v útvech ekonomiky práce a mezd v uměleckých organizacích resortu.

Ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky

vydalo podle § 17 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s českým výborem Odborového svazu pracovníků zdravotnictví **výnos** ze dne 21. července 1989 č. j. KP-616-26.5.1989, **kterým se mění a doplňuje výnos č. 16/1978** Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR, **kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie** (reg. v částce 34/1978 Sb.), ve znění výnosů č. 18/1981 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR (reg. v částce 4/1982 Sb.), č. 17/1982 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR (reg. v částce 33/1982 Sb.), č. 11/1983 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR (reg. v částce 24/1983 Sb.) a č. 19/1984 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR (reg. v částce 31/1984 Sb.).

Výnos doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. pracovní kategorie v odvětví zdravotnictví a sociálních věcí.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1989 a bude uveřejněn ve Věstníku ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí ČSR v částce 3/1989 pod č. 12 a lze do něj nahlédnout v odborech zdravotnictví KNV (NVP), odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

Ministerstvo financií, cien a miezd Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 23 ods. 1 a § 123 ods. 2 Zákonníka práce po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí a Slovenskou odborovou radou **výnos zo dňa 20. júna 1989 č. 5/1144/89 o usmerňovaní mzdových prostriedkov štátnych podnikov poľnohospodársko-potravinárskeho komplexu, ktorých zakladateľmi sú národné výbory.**

Výnos sa vzťahuje na štátne podniky poľnohospodársko-potravinárskeho komplexu, ktorých zakladateľmi sú národné výbory. Pri usmerňovaní mzdových prostriedkov sa týmto štátnym podnikom určuje rovnaký postup ako štátnym podnikom poľnohospodársko-potravinárskeho komplexu, ktorých zakladateľmi sú Federálne ministerstvo poľnohospodárstva a výživy a ministerstvá poľnohospodárstva a výživy republik (vyhláška FMPVŽ č. 203/1988 Zb.).

Výnos nadobudol účinnosť dňom uverejnenia oznámenia o jeho vydaní v Zbierke zákonov. Na uvedené štátne podniky sa nevzťahujú:

1. vyhláška Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 98/1985 Zb. o usmerňovaní mzdových prostriedkov v znení vyhlášky č. 234/1988 Zb.;
2. výnos Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí z 5. apríla 1986 č. 51-21630-5102 o postupe pri usmerňovaní mzdových prostriedkov (reg. v čiaske 13/1986 Zb.) v znení výnosu z 10. decembra 1987 č. 51-34565-5102 (reg. v čiaske 26/1987 Zb.);
3. smernice Ministerstva práce a sociálnych vecí SSR z 24. februára 1986 č. 22-1337/86 o postupe pri usmerňovaní mzdových prostriedkov v organizáciách riadených národnými výbormi v znení smerníc z 19. apríla 1988 č. 22-2618/88.

Výnos bol zaslaný krajským národným výborom a Národnému výboru hl. m. SSR Bratislavy, kde možno doň nahliadnuť na plánovacích odboroch. Bude zverejnený v časopise Národné výbory.

Vydavateľ: Federálny statistický úrad, Praha — **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 — Malá Strana, telefon 53 36 86 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, státní podnik (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 — Malá Strana, telefon 53 38 41—9 — Vychází podle potřeby — **Roční předplatné činí 96,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účel pro předplatné:** SBCs Praha 1, účet č. 19—736—011, — Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odbíraných výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí. V písemném styku vždy uvádějte šestmístné číslo vyúčtování. — **Distribuce předplatitelům:** SEVT, s p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 — Malá Strana, telefon 53 38 41—9, **jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatošlavova 7, 140 83 Praha 4 — Nusle, telefon 43 36 15; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 95 — Brno, Česká 14, telefon 265 72 — Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95 a v prodejnách knihy: České Budějovice, Žitkovo nám. 25, — Teplice v Čechách, Leninova 15, — Jihlava, Komenského 16 — Gottwaldov, Murzinova 122. — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55, Tisknou Tiskařské závody, n. p., závod 2, Karmelitká 6, Praha 1 — Malá Strana — Dohledací pošta Praha 07**